

[Andrea Brochmann.]

kan heller ikke fremvise et eneste Eksempel paa, at en Kommune uberettiget har udbetalt Penge til Personer, som har villet misbruge Eftergivelsen af Fattighjælp.

Det ærede Medlem udtalte, at det ikke er nødvendigt at gennemføre denne midlertidige Foranstaltning, naar det er Mening, at der skal komme et gennemgribende Forslag i næste Samling. Jeg og mit Parti synes, at det er meget nødvendigt, at der bliver gennemført et saadant Forslag. Af de Oplysninger, som her indhentet, hører vi jo, at det ikke mindst er Arbejdsløsheden, som er Skyld i, at saa mange Mennesker er kommet over paa Fattigvæsenet. Ja, Arbejdsløsheden er sandelig Skyld i mange Ulykker baade paa det ene og det andet Omraade. Vi hører ogsaa af disse Skrivelser og Statistiker, at naar Folk ikke kan faa Arbejde ude paa Landet og i Landsbyerne, drager de til Byerne; der bliver de ogsaa skuffet, der faar de heller ikke Arbejde, og saa ender de maaske en skønne Dag paa Fattigvæsenet. Det er Synd for disse Mennesker, som gerne vil arbejde, men som ikke kan faa Arbejde, og at man saa ikke skulde kunne gaa med til at gennemføre en Lovforanstaltning, hvorved Kommunalbestyrelserne kunde komme disse Mennesker til Hjælp og give dem en Haandsrækning i saadanne Tilfælde, ja, det forstaar jeg ikke. Jeg forstaar ikke, at man fra konservativ Side saa stædigt holder fast ved, at Sagen skal uddybes og videre behandles, og det forstaar jeg for Resten heller slet ikke at man ønsker fra Venstres Side. Efter de Oplysninger og den Statistik, her foreligger, efter de Skrivelser, der er læst op, efter de Forhandlinger, der har været ført i Udvalg, er det saamænd ikke nødvendigt atter at holde Udvalgsmøder og foretage Udvalgsarbejde — jeg synes, det er komplet umuligt at faa Sagen bedre oplyst, end den er for Øjeblikket. Hvis man vilde vise sig forstaaende for Menneskers Nød og Skæbne i vort Land, hvis man fra dette høje Tings Side vilde vise, at man virkelig vil gøre noget ogsaa for de smaa i vort Land, ja, saa gik man med til endnu i Dag, eller saa hurtigt det kunde lade sig gøre, at vedtage Lovforslaget uden Udvalgsbehandling. Det ærede 15de tingvalgte Medlem mener altsaa, at man ikke skal vedtage et Forslag nu, men naar man kender til, hvor langsomt det gaar med Lovgivningsarbejde, synes jeg nok, det var rart, om vi fik denne midlertidige Lovbestemmelse, saa at nogle af de mange Tusinder, der nu er

paa Fattigvæsenet, maaske kunde fritages for at være der.

Tvede: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andrea Brochmann) vilde jo gerne stille det saadan op, at mit Parti og jeg var forfærdelig haarde mod de mindre velstillede i Samfundet, men at derimod det ærede Medlems Parti og de Radikale og til Dels Venstre kæmpede saa stærkt for dem. Det ærede Medlem beklagede meget den store Arbejdsløshed og beklagede, at Folk, der paa Grund af Arbejdsløshed kom ind under Fattighjælpen, ikke fik denne Hjælp eftergivet. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvem er det, der her i Tinget har stillet positive Forslag, hvorefter der kunde være blevet Arbejde her i Landet, Forslag, som blev stemt ned af de andre Partier? Det er vistnok det konservative Folkepartis Repræsentanter — det skal man ikke glemme. Jeg vil gerne have at vide af det ærede Medlem, hvilke positive Forslag der af den siddende Regering er fremsat til Beskæftigelse af Befolkningen her i Landet. Naar vi kan blive enige om det, kan vi tale videre om Sagen; men det ærede Medlem skal ikke fremstille mig som den, der i ringere Grad end andre vil de mindre velstillede vel. Eftergivelse af Fattighjælp er et Lovgivningsspørgsmaal; det er jo ikke alene dem, der har faaet Fattighjælp, det gælder, men det gælder alle Landets Borgere. Thi hvem skal betale? Det skal en stor Del af den mindre bemidlede Befolkning, og naar man ved, hvorledes Skattemyndigheder og Pantfogder har Besvær med at faa Skatterne ind fra dem, saa ved man ogsaa, at det gælder om ikke at gøre Skattebyrden her i Landet større end, at den kan bæres.

Derfor tror jeg, at man skal se denne Sag ikke fra et partiegoistisk Synspunkt, men fra et alment Synspunkt, og det er jeg villig til. Jeg har erklæret mig villig til at forhandle om dette Lovforslag — jeg har jo sagt, at jeg mente, der maatte være et ensartet Grundlag for Eftergivelse, at ikke den ene Kommune skønnede paa een Maade og den anden Kommune paa en anden, og jeg forstod ogsaa, at den højtærede Minister var villig til at optage en Drøftelse i saa Henseende — jeg har erklæret mig villig til at gaa ind paa en Forhandling om Forandring af Aaremaalet —, jeg ved ikke, hvad mere jeg skal sige. Jeg kan udmærket godt forstaa, at det ærede Medlem synes overordentlig godt om de Forslag, der kommer fra den Regering, hvortil det ærede Medlem slutter sig, men det ærede Medlem